

Szeretet

Egyszer mindenki sorra kerül.

2019

NOVEMBER

11. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Örökké, felfoghatatlanul

TARTALOM

- Kerületi közgyűlések 2019
- Új lelkipásztor Szatmáron és presbiteravatás Ágyán
- Aranymenyegzők
- Lelkipásztorhét a Hargitán
- Médiakonferencia Bukarestben
- Kórustalálkozó Perecsenben

„Világszinten vezetési krízis van, és ez az egyházakra is jellemző. Gyakran elfeledkezünk arról, hogy a vezetők is emberek, még ha több lelki ajándékot, nagyobb kegyelmet is kaptak. Van, hogy ők is elfeledkeznek erről, de Isten gondoskodik róla, hogy eszükbe juttassa. Nem csodálókra van szükségük, hanem harcostársakra, őszinte barátokra és imatámogatókra. Sajnos erre kevesen ajánlkoznak, pedig ugyanazzal a jutalommal jár. (Mt 10:41)”

„**Sz**épen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől végig, amelyeket alkotott.” (Préd 3:11)

November első vasárnapja az örökkévalóság vasárnapja. Év végéhez közeledve még inkább erősödik bennünk mulandóságunk tudata. Hiszen múlik az esztendő, és ezzel együtt fogy a földi életünk ideje. A természet is az elmúlás jeleit mutatja. Tudomásul kell vennünk, hogy az idő repül felettünk is és napjaink fogynak. Ezért bölcsességre van szükségünk, hogy Isten akarata szerint használjuk fel tovasuhanó napjainkat. Mózes, az Isten embere, így kérte imádság által az Örökkévalót: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” (Zsolt 90:12)

A mi Istenünk örökkévaló Isten. „Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó Isten!” (Zsolt 90:2) Mózesnek Isten örökkévaló Úrként mutatkozott be. (2Móz 3:14) Ez azt jelenti, hogy Istennek nem volt kezdete és nem lesz vége. Isten az örökkévalóság királya (1Tim 1:17), kinek örökkévaló karjai tartanak (5Móz 33:27) Az Isten munkáját rend és törvényszerűség uralja, övé az időzítés is. „Mindennek rendelt ideje van. Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak.” (Préd 3:2a) De az ítéletnek is rendelt ideje van. Egyszer mindenki sorra kerül. Végül az marad meg örökre, amit Isten tesz. (>>> 3. oldal)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Külföldi előfizetőink figyelmébe!** Örömmel tapasztaljuk, hogy külföldi testvéreink évről-évre, továbbra is érdeklődnek lapunk iránt. A Szeretet előfizetése 2020-ra (egész évre) 30 RON (7 USD vagy 6,5 EUR). Ehhez hozzájön a postaköltség az alábbi táblázatok szerint, amelyek első oszlopában található az előfizetendő példányszám, a másodikban a postai ár valutában.

Külföld (kivéve Mo.)			Magyarországra		
Db.	USD/év	EUR/év	Db.	RO-ból	HU-ból
1	20	17	2	78	4020
2-10	36	30	3-10	138	4020
11-21	90	73	11-		12660
22-	168	136			

■ **Új Áhítat-applikáció!** Az androidos verzió után Szász Dániel és Szűcs Árpád hozzájárulásával megjelent a *Napi áhítatok* iOS-es változata is. Az Android-os a Google Play-ről, az iOS-es az AppStore-ból tölthető le. Mindkét alkalmazás ingyenes, és használatához nincs szükség internetkapcsolatra, kivéve a telepítés időtartamát. Mivel minden évben hamar elfogynak a nyomtatott Áhítat-ok, jól jöhet az elektronikus verzió, ráadásul a fiatal generációhoz is közelebb áll.

■ **Képfír.** Az újonnan épült szamosardói imaterem szalagvágása 2019. augusztus 4-én.

■ **Erősödő abortusz-ellenes kampány Romániában és Magyarországon.** Romániában 2019 tavaszán erősödtek fel az abortusz-ellenes hangok, részben egyházi és civil kezdeményezésre, miután több orvos, sőt egész kórházak is megtagadták a művi abortuszok elvégzését. Egyik országos napilap térképet is közölt azokkal a kórházakkal, ahol megtagadják a beavatkozást. Az orvosi kódex 34. cikke megengedi az abortusz elvégzésének megtagadását, ha az „befolyásolja az orvos imidzsét vagy erkölcsi értékeit”. Magyarországon a Kiáltás az Életért Egyesület indított hasonló jellegű kampányt amerikai finanszírozással. Az Egyesület Facebook-bejegyzése szerint Novák Katalin, a magyar kormány családért felelős minisztere is támogatta a kezdeményezést.

Meghívó missziókerületi közgyűlésre

A Szilágysági Missziókerület gyűlésének résztvevői 2018-ban

Szeretettel várjuk a Szövetség gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi közgyűlésekre, amelyeket a következő időpontokban és helyszíneken tartunk:

- Székelyföldi missziókerület – november 23, Hargita Tábor
- Kolozsvári missziókerület – november 30, Beszterce
- Szilágysági missziókerület – december 7, Nagyalu
- Nagyváradi missziókerület – december 14, Nagyváradi Belvárosi Gyülekezet

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, missziókerületi választások megtartása, ahol szükséges, és egy előadás meghallgatása „A keresztyén család” címmel, Fazakas György lelkipásztor testvér részéről. A teljes jogkörű gyülekezeti taglétszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

20-50 tag között	1 képviselő
51-100 tag között	2 képviselő
101-150 tag között	3 képviselő
151-200 tag között	4 képviselő
201-250 tag között	5 képviselő
251-300 tag között	6 képviselő
301-350 tag között	7 képviselő

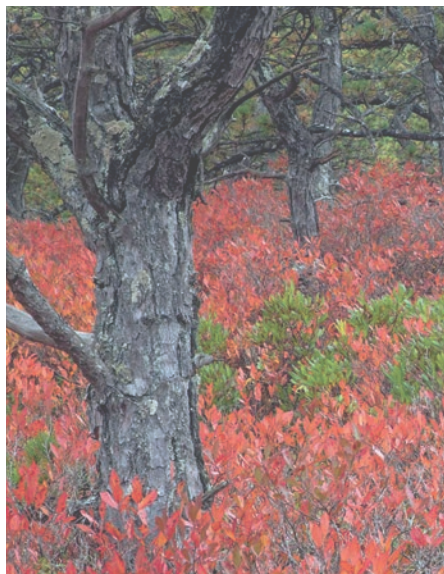
Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A testvéri találkozás reményében,
Borzási Pál főtitkár

(>>> a címdalról) Egyetlen ember sem rendelkezik azzal a képességgel, hogy teljesen megértse Istent. Olyan gát van bennünk, amely megakadályozza az Örökkévaló, a Mindenható teljes megértését. Nem vagyunk képesek felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig. Mi emberek véges teremtmények vagyunk, Isten pedig végtelen. Ezért feltevődik a kérdés: A véges hogyan fogja megérteni a végtelent? Pál apostol ezt így fejezi ki: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai!” (Róm 11:33) Ez azonban nem jelenti azt, hogy semmit sem ismerhetünk meg Istenből, hanem azt, hogy ismeretünk részleges és korlátozott. Mégis elmondható az, hogy mi emberek olyan mértékben ismerhetjük meg az Örökkévalót, amilyen mértékben kijelenti magát nekünk. „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden ígét.” (5Móz 29:28)

Nem vagyunk képesek felfogni azt sem, hogy milyen lesz az örökkévalóság. Emberi agyunk kapacitása nem elégséges a menny minden nagyságának és csodájának befogadásához. Isten Igéje ezt mondja: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.” (1Kor 2:9)

Mivel létezik az örökkévaló Isten, ezért létezik örökkévalóság is. Ebben az időszakban kimegyünk a temetőkertbe és megemlékezünk halottainkról (bár ennek nem tulajdonítunk akkora jelentőséget, mint a népegyházak, és nem is „világítunk” a halottaknak). Szeretteink sírjánál megállva mi is szembesülünk a mulandóság gondolatával. „Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.” (Ézs

40:6) Tudatosul bennünk az, hogy idő alá rekesztett emberek vagyunk. Az idő pedig, amit Istentől kaptunk ajándékba, egyszer véget ér.

Az idő Isten rendjének a része. Amióta Isten kapcsolatban áll a világgal, az idővel is kapcsolatban áll, mégsem lehet Őt idővel mérni, mivel Istennek nincs kezdete vagy vége. Valamint elmondható az is, hogy Tőle ered minden olyan létező dolog, amit időben és idővel lehet meghatározni. Isten mégis az idő felett áll, mert Ő örökkévaló Úr!

Bármennyire is mulandó az ember földi élete, mégis tudjuk azt a Biblia alapján, hogy az ember élete nem ér véget a halállal. Isten örökkévalóságra teremtett bennünket, arra teremtettünk, hogy örökké éljünk. „Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta...” (Préd 3:11).

Akármennyire is megfoghatatlan számunkra az örökkévalóság, mégis egyszer elérkezünk az örökkévalóság kapujába. Ha újjászületett emberek vagyunk, akkor tudatosulnia kell bennünk az, hogy erős szál köt minket az örökkévalósághoz, mert Krisztuséi vagyunk. Krisztus áldozata által valamennyien az örökkévaló Istenhez tartozhatunk.

Nagy kegyelem az, hogy az örökkévaló Isten gondolt ránk. Kegye-

lemről beszél az újjászületésünk, és kegyelem a mi megtartásunk is. Mindent Istennek köszönhetünk!

Az örökkévalóság fényében át kell, hogy alakuljon a hívó ember értékrendje. Annak ellenére, hogy a Sátán szeretné elterelni figyelmünket a mulandó dolgokra, ne feledjük el, hogy a láthatók csak ideig valók. Ezért valljuk meg együtt Pál apostollal: „Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:18)

Habár a bűn megrontotta életünket, Isten kegyelméből rájövünk arra, hogy semmi sem foglalhatja el az Ő helyét. Így készülünk az örökkévalóságra, hiszen tudjuk, hogy egyszer át kell lépnünk oda. Ennek fényében már most minden át kell értékelődjön bennünk. Más lesz az időhöz, a pénzhez és más dolgokhoz való viszonyulásunk. Új fontossági sorrendünk lesz. Előtérbe kerül a földiekhez képest Isten országának és igazságának keresése.

Az örökkévalóság szempontjából nézve valóban hiábavalóság minden ezen a földön. A legfőbb kérdés tehát az, hogy Istennel vagy Isten nélkül éljük földi életünk napjait? És mi kerül az előtérbe az életünkben? Nélküle, minden hiábavalóság, Vele azonban minden áldott és tartalmas lehet már most a jelenben, ami kihatással lesz az örökkévalóságra nézve is.

Örökkévalóság vasárnapján, Advent felé közeledve, Isten Igéje arra hív minket, hogy ragaszkodjunk az Úrhoz és keressük Őt, tudva azt, hogy majd Vele együtt fogunk élni mi is. És ennek az életnek nem lesz soha vége. Élünk Vele együtt, az Ő életadó közelségében, érezve szeretetét és közelségét mindörökké.

Tóth Róbert Ip.
Vajdahunyad

Bemerítés Nagyaluban. Örömnepünk volt Szilágnagyaluban 2019. augusztus 25-én, amikor négy fiatal pecsételte meg hitét az bemerítkezésben. Vendég szolgálattevők voltak: Szabó Sándor lelkipásztor Magyarremetéről, Halász Ferenc Várasfenesről, valamint Sallai Jakab Aradról. A képen balról jobbra: Nagy István, Bodogán Anikó, Torkos-Király Barbara, Sallai Eliza, Szilágyi-Benedek Roland és dr. Sallai Jakab. **(Nagy István lp.)**

Fehérruhások Szilágyszentkirályon. 2019. szeptember 1-én bemerítési ünnepet tartott a gyülekezet és körzete. Négy személy vallotta meg hitét a bemerítés vizében, engedelmeskedve az Úr Jézus parancsának. A tizenöt éves Kiss Dánielt az Úr már többször is megszólí-

totta, viszont most tavasszal egy evangelizációs estén Jézus gyermekek felé intézet hívása érintette meg és engedelmeskedett. A vérvölgyi leánygyülekezetből Varga Katalin és Bántó Krisztina, illetve ennek férje Róbert ígértek hűséget. Az ünnepi igehirdetést Székely Béla lp. végezte a Mt 3-ból: „térjete meg mert elközelített a mennyeknek országa.” Alulírott, a gyülekezet lelkipásztora végezte a bemerítést, majd kézzel imádkoztunk az új tagokért. Kívánjuk és imádkozunk, hogy hűséges tagjai legyenek továbbra is Krisztus testének! **(Sebestyén László lp.)**

Félegyházán is megmodult a víz. 2019. szeptember 8-án bemerítési istentiszteletet tartottunk a Félegyházi Cigány Misszióállomáson, ahol Ventel Erika Brigitta tett bizonyosságot fehér ruhában a zsúfolásig megtelt

gyülekezet előtt. Alkalmi igehirdetéssel Dan László testvér a KCA elnöke a Mt 11:28 és a Róm 1:16-17 alapján szolgált. A bemerítést alulírott, a helyi gyülekezet lelkipásztora végezte. Izsó István szaniszlói lelkipásztor a Róm 4:7-8 alapján szólt a jelenlevőkhöz. A zenei szolgálatot a szaniszlói testvérek végezték Isten dicsőségére és a mi örömünkre. Az Úr tartsa meg közösségünk legújabb

tagját és adjon további őszinte megtérőket ebben a közösségben! A képen balról jobbra: Dan László, Ventel Erika Brigitta és Kiss Zoltán lp. **(Kiss Zoltán lp.)**

Bemerítés Marosvásárhelyen. 2019. szeptember 15-én örömnepre gyűltek a testvérek a környékbeli gyülekezetekből Marosvásárhelyre. Egy fiatalember, Gábor Attila tett bizonyosságot hitéről a bemerítés által is. Testvérünk adventista családból származik, az Úr már korábban megszólította, és olyan körülményeket adott az életébe, amelyek során az ige és a hitvallások komoly tanulmányozására kényszerítette. Mindezek eredménye lett végül az, hogy Attila a Marosvásárhelyi Magyar Baptista Gyülekezetbe kérte felvételét. A bemerítési ünnepélyen a helyi lelkipásztor, Kelemen J. Sándor szólt az igéből, Filep és a szerecsen komornyik történetéből emelve ki, hogy Istennek az egy is számít, és ha Neki terve van belépni valaki életébe, akkor mindent úgy alakít, hogy ez megtörténhessen. A marosvásárhelyi gyülekezet együtt örvendezett a radnóti, héderfájai, fintaházai és nyárad-

magyarósi gyülekezetek testvériségével az Úr munkájának. Közös ebédre is sor került, mely után nem sokkal a délutáni istentisztelet során hálánkat is kifejezhattük az Úrnak, hogy az evangéliumnak ma is élő üzenete van! **(Veress Napsugár)**

„Magasztaljuk a gyülekezet Urát!”

Lelkipásztor-beiktatás Szatmárnémetiben

2019. szeptember 22-én ünnepelni és hálát adni gyűlt össze a körzet testvérisége, valamint a közelebről és távolabbról érkezett vendégek a szatmári gyülekezet imaházába. A fenti mottó jegyében köszöntük meg Urunknak, hogy lelkipásztort ren-

delt a körzetnek dr. Kovács József szilágysomlyói lelkipásztor személyében, aki csaknem 30 évvel ezelőtt Szatmárról indult a lelki munkába.

Szűcs Sándor, gyülekezetünk korábbi pásztora köszöntötte az egybegyűlteket, idézve egy „régí jegyzőkönyvet”, az ApCsel 13:1-4 verseit. Áhítatra Kiss Máté buzdított az Ézs 25:6-9 alapján. Nagy Kasza Zsolt a 127. Zsoltárból idézve bátorított hálára a szolgálókért, pásztorokért, előljárókért.

Igét Pardi Félix, kémeri lelkipásztor, szövetségünk elnöke hirdetett a Zsid 13:7,17,24a versek alapján. „Bár az emberi vezetés sokszor kudarcot vall, a keresztyén vezetés örök érvényű.” Kiemelte a keresztyén vezetés alapelveit, illetve a számadókról, mint sáfárokról is szólt, akiket tisztelni, támogatni kell, hogy jó kedvvel végezhesék munkájukat.

János Csaba, nagybányai lelkipásztor, a Szilágysági Missziókerület elnöke vezette a beiktatást, köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. Kovács testvér bizonyosságot tett elhívásáról, illetve a szatmárnémeti gyülekezet meghívására adott válaszáról. Jn 1:15-17 versek alapján beszélt az elhívás, a felkészülés és a megbízás kegyelméről. E megbízás alapján vállalta most a szatmárnémeti gyülekezetben és körzetben való szolgálatot. Miután kézzel és szóval imádkoztak a megbízott testvérek – Pardi Félix, János Csaba, Szűcs Sándor lelkipásztorok és Kovács Barina gyülekezeti vén –, köszöntések következtek. Sipos Dénes gyülekezetvezető a Zak 4-6-ot olvasta. „Megnyugtató, bátorító, hogy az épülést az Úr Lelke adja.” Szűcs Sándor belényesi lelkipásztor a munka terhéről

szólt, amit egy pásztornak hordoznia kell, mint Jézus Krisztus jó vitézének. A somlyói gyülekezet részéről Máté Zoltán fejezte ki jókívánságát, idézve a Zsid 4:12-öt, majd a somlyói csoport énekelt. Nagybányáról id. Kovács István testvér köszöntötte Kovács testvért és családját. Floyd Parker testvér Dél Karolinából, a Teleios Ministry vezetőjeként, a Mt 28:18-20 verseit idézve buzdított a misszióra, köszöntve immár itthon Kovács testvért. Köszöntötte az új lelkipásztort Nicholas Wood, az oxfordi Regent's Park College dékánja is, ahol testvérünk teológiai doktori címét szerezte. A Jn 20:21-et idézve a nagy küldetésről szólt, ami nagy áldozatot is kér. Krisztus magán viselte a kereszti jeleit. Ha az Ő küldöttjeiként megyünk, nekünk is erre kell készülni, krisztusi módon vállalni a szolgálatot. Urunk iránti hálára hangolt a közös éneklés, valamint az énekkar szolgálata is.

Délután folytatódott a köszöntések sora a gyülekezet csoportjai részéről, meleg, családias légkörben. Bemutatkozó szolgálatában Kovács testvér az egészséges gyülekezet néhány ismervéről beszélt. Az egészséges gyülekezetben a tagok szeretik az Urat, a gyülekezet, mint közösség, élő kapcsolatban vannak Istennel, az Ige a legfontosabb. A gyülekezeti tagok megváltottjai Krisztusnak, ápolják a közösséget egymással is. Érdeklődnek egymásról, nem önzőek. Van fejlődés. Egy egészséges gyülekezet részt vesz Isten missziójában! Gill Crippen, az Egyesült Királyságból a Jn 6:1-14 igerészt idézve a missziós stratégia fontosságát hangsúlyozta: elmondani Jézusról a történeteket, elmondani saját történeted. A siketek csoportja egy „énekkel” köszöntötte a lelkipásztort, Rémán János, a csoport szolgálattevője az Ef 4:11-12 alapján „mondta el” jókívánságaikat. A gyermekcsoport, a fiatalok egy-egy énekkel, költeménnyel, igeverssekkel köszöntötték a lelkipásztorcsaládot.

A nőtestvérek és a női kör nevében özv. Vékás Zoltánné köszöntötte Kovács Ágneszt, idézve az 1Kir 17:14-et, Az üzenet: „Először adj mindig az Úrnak, akkor jut a prófétának, a családnak és a «nagy családnak» is”. A körzet részéről Görösi József Szakasról, Patka Ferenc Ákosról, Huszár Zoltán az avasúvárosi testvérek nevében szólt.

Floyd Parker testvér igehirdetését hallottuk záró üzenetként a Mk 1:1-2 igeversék alapján. A jövő kihívásairól beszélt, prófétikus üzenetként vetítve elénk: szükség lesz újításokra, a „négynek” a hitére. Ha gyülekezet vagyunk, a betegeket ide hozzák, a betegek meggyógyulnak – talá nem úgy, ahogy gondoljuk –, ahogy Jézus teszi, a „négyek” pedig elmennek. Ne felejtsük, emlékezzünk: a Gyülekezet Ura fog megdicsőülni! Gyülekezetünk kedves-kedvelt énekével fejeztük be e szép és gazdagon megáldott ünnepnapot: „Feltámadt Hős, ó dics Noked!”

Vékás Benjámin

Balogh Lajos (1863-1919)

– száz éve hunyt el a sokoldalú prédikátor

Balogh Lajos a magyar baptista misszió kezdeti, látványos eredményekkel ékes korszakának egyik legmeghatározóbb alakja volt. Habár földi életét csupán ötvenhat esztendőre mérte ki a történelem Ura, odaadás-sal végzett munkássága a mai napig hatással van a magyar baptista közösségi életre. Az *Üdv Üzenete* fejléce alatt rendszeresen megjelent Spurgeon-prédikáció fordításait sokan féltett kincsként őrzik most is; az általa 1907-ben szerkesztett *Búcsúhangok* szövegei, dallamai egy évszázadon át vigasztalták a gyászolókat; tagja volt *A hit hangjai* c. gyülekezeti énekeskönyv megjelenését kivitelő bizottságnak; a kezdeményezésére 1905-ben megnyílt idősek otthona jelenleg is működik Kiskőrösön; Hajdúböszörményben 1910-ben épült fel a Baptista Menház – haláláig főgondnoka volt mindkét intézménynek. Nevéhez jelentős építkezések, alkalmi és rendszeres kiadványok fűződnek – tankönyvek, lapok, tanulmányok –, amik lelki táplálékkul szolgáltak, igei irányt mutatva. Helyhez kötött lelkipásztori (korabeli szóval *prédikátori*) szolgálata mellett a teljes, országos közösség épülését munkálta minden erejével, tehetségével és idejével.

Balogh Lajos 1863 május 3-án egy meleg légkörű, puritán földműves családba született a hajdúsági Földesen, hat testvér közül a negyediknek. A szabadságharc leverését követő évtizedek sokféle megpróbáltatással tűzdelt esztendeiben a népegyházak észérvekre, bibliakritikára alapozó „igehirdetése”, szellemisége nem tudta kielégíteni a lelki szomjúságban szenvedő tömegek szükségait, ezért sokfelé házi bibliatanulmányozó csoportok alakultak. Balogh Lajos szülei is megnyitották házukat az Isten szeretetéről szóló örömmüzenetet hirdető egyszerű hívők előtt. Lisztes Mihály és Daróczi Mihály Berettyóújfaluból jött Földesre 1881-ben, őket használta fel Isten, hogy a Balogh családban kibontakozhasson a Lélek üdvösségre vezérlő munkája. Ebben az évben avatják gyülekezeti vénné Kornya Mihályt Nagyszalontán, s az általa végzett legelső bemeztést. A következő év május 1-én, Derecskén Balogh Lajost is Kornya Mihály merítette alá.

Az alig húszéves fiatalember csakhamar közismert igeszólóvá vált a hajdúsági településeken kibontakozó baptista misszióban. Beszéde értelmes volt, bátor és megnyerő, s azt a Krisztusnak odaszánt élete, komolysága is hitelesítette. Az „ország prédikátora”, Meyer Henrik is felfigyelt Balogh Lajosra, és csakhamar fölismerte benne azt, aki képességeinél és koránál fogva is alkalmas teológiai képzés által is fejleszteni tudását és lelkiiségét a ha-

Balogh Lajos

tékonyabb misszió érdekében. Korábban nem voltak intézményes keretek között képzett prédikátorok a magyar baptisták körében. Balogh Lajos 1889-1893 között Udvarnoki Andrással együtt a hamburgi teológiai szeminarium diákja volt. Ezekben az években sajátította el a német nyelvet úgyannyira, hogy nemcsak, hogy dicséretes eredménnyel végezte el tanulmányait, hanem alkalmas lett műfordítói színvonalon tolmácsolni a lelki irodalmat.

Balogh Lajos és Udvarnoki András fellelkesülve, ám az egyre növekvő közösség szervezeti életével kapcsolatos, másféle elgondolásokkal tért haza Hamburgból. A fiatalok úgy látták, hogy a rohamosan terjedő és erősödő magyar misszió hatékonyabb folytatása érdekében szükséges önállósulni, függetlenedni az erőskezü német vezéstől, és mihamarabb kivívni a baptista felekezet állami elismerését. Ezzel a látásukkal nem voltak egyedül. Habár Balogh Lajos 1894-es felavatásakor Meyer Henrik, Kornya Mihály és Tóth Mihály is kézzel és láccal imádkozott érte Karcagon, a következő évben már kiéleződtek közöttük az ellentétek, úgyannyira, hogy attól kezdve mintegy negyedszázadon át (az erdélyi baptisták között még tovább) két baptista táborról, az „elismertek” és a „szabadok” táboráról és önálló szövetségéről beszélhetünk. Hangsúlyozzuk, hogy nem teológiai nézeteltérések osztották két csoportra a magyarországi baptistákat, hiszen ugyanaz a hitvallásuk volt, hanem a szervezeti kérdésekkel kapcsolatos különböző látásmód.

Balogh Lajos az ekkor körülbelül 100 tagot számláló hajdúböszörményi gyülekezetben kezdte meg és végezte – 1919-ben bekövetkezett haláláig – lelkipásztori szolgálatát (a körzethez 14 település tartozott), ugyanakkor Csapják Attila és Udvarnoki András mellett az „elismertek” országos vezetője is volt. Nagy távlatokban gondolkodva, különös odafigyeléssel végezte sokrétű szolgálatát a különböző tisztségekben, amikben élete folyamán helyt kellett állnia. Szociális érzékenységből fakadóan kivételes érdeklődéssel fordult az elesettek, a rászorulóknak felé – számukra intézmények létrehozását szorgalmazta, és tevőlegesen is részt vállalt azok megszervezésében, felépítésében és vezetésében. Az ifjúságnak vasárnapi iskolát, táborokat szervezett, lapot szerkesztett, előadásokat tartott. Teológiai tanfolyamokat indított a hajdúsági szolgálattevőknek, majd tanára lett az 1906-ban megalapított budapesti szeminariumnak. Íróként és fordító-

ként is jelentős munkát végzett. A magyarországi közösséget képviselte a Londonban, Rómában, Berlinben és Stokholmban tartott baptista világkongresszusokon. Több mint 2000 személyt merített alá. Felsorolni is sok mindaz, amit végzett lelkipásztori, úttörői, országos vezetői minőségében, ráadásul két fiú és egy leány édesapja is volt. Sokszor hangsúlyozta: „Inkább az oltáron égni, mint mellette henyélni!”

A teljes szellemi és fizikai képességeit igénybe vevő, sokrétű tevékenységek által meghatározott életforma nem kedvezett az egészségének. Ötvenhat esztendő volt, amikor szervezete nem bírta a folyamatos igénybevételt, és hirtelen elvesztette munkaképességét. Gondoskodó család vette körül, a testvériség nagy seregének aggódó, imádságos szeretete, de az állapota nem javult. Ekkor is, így is a gyülekezetek, a misszió problémáival törődött. Egyik este, amikor későig fenn volt, hogy előkészítse másnapra szánt tennivalóit, heves fejfájás készítette ágyba. Máskor is volt példa erre. Ám ez alkalommal, 1919. október 26-án hajnalban végleg abbahagyta földi tennivalóit, hogy kiteljesedjék szolgálata Urának országában. Balogh Lajos koporsóját nagy részvét mellett helyezték sírba a hajdúböszörményi temetőben.

Kiss Lehel lp.

Aranymenyegző Perecsenben

Ötvenedik házassági évfordulóját ünnepelte 2019. szeptember 6-án a szilágyperecseni Balla Sándor és Katalin gyermekei, unokái és rokonai körében Szilágyperecsenben és Egrespatakon. Boldogan tekintettek vissza és adtak hálát Istennek megtartó kegyelméért és áldásaiért, négy gyermekükért és 11 unokájukért. Öröm volt visszaemlékezni az élménydús évekre, biztató szavaikra, bölcs tanácsukra és intő beszédükre. Bizonyosságai vagyunk annak, hogy házasságukban az őszinte szeretet és a kölcsönös megbecsülés vezetett a békés, tartós kapcsolathoz.

Az ünnepi megemlékezésen három lelkipásztor köszöntötte különböző igei üzenettel az ünneplő párt: Bálint Pál az istenfélők házára szálló áldásról beszélt (Zsolt 128), Borzási Pál a szeretet soha el nem múló természetéről (1Kor 13:8), Püsök Dániel pedig annak tényéről, hogy íme, az igaz virul, mint a pálmafa, és magasra nő, mint a libanoni cédrus (Zsolt 92:13-6).

A köszöntések után Bálint Pál lelkipásztor imádságban kérte az Úr áldását szüleink életére és az egész családra. Mi, a kiterjedt család tagjai azt kívánjuk, hogy Jézus Krisztus áldása kísérelje továbbra is kedves szülőinket és tartsa meg őket sokáig szereteteik körében!

Ifj. Balla Sándor (Kanada)

50 éves évforduló New Yorkban

„Emlékezz vissza az útra / És Megtartódat áldd! / Bármilyen sok volt a próba, / Az mind javadra vált. / Kőszikla hús vizet ontott, / S a völgyben manna várt, / Bárhogy is tombolt az orkán / Ő hű karjába zárt” – szölt a hálaadás éneke testvéreinktől, Jakab Mártontól és Margittól, akik 2019. augusztus 23-án ünnepelték 50 éves házassági évfordulójukat New York-ban. 1969. augusztus 23-án kö-

töttek házasságot Magyarlónán, Erdélyben. 1985. január 23-án érkeztek Amerikába és azóta az Első Magyar Baptista Gyülekezet hűséges tagjai. Házasságukat az Úr egy leánygyermekkel áldotta meg, de az Úr ebben az évben hirtelen magához szólította őt. Unokájuk, Kristopher is az Úr hűséges szolgálója, aki egyetemi éveiben lelkipásztori szolgálatra készül, ami különös örömet jelent a család számára. Bár sok nehézséggel kellett szembenézniük, mégis kimondhatatlan hálával tartoznak az Úrnak az eddigi vezetésért és ezt tették a családi körben és a gyülekezetben is! Kívánjuk, hogy a jó Isten áldja és tartsa meg testvéreinket továbbra is az Ő félelmében és akarata szerint ajándékozza meg őket még számos örömteli évvel, hogy szolgálhassák őt híven a sírig és áldják nagy kegyét! (Erdei Gabriella)

Presbiter-avatás Ágyán

Ez év június 30-án újra láthattuk, hogyan visel gondot az Úr az Övéiről. Hálaadással gyűltünk össze azért, hogy kérjük Isten áldását Fodor Barnabás testvérré és szolgálatára, akit az ágyai körzetben – Fekete-gyarmaton, Erdőhegyen, Zerinden és Tamásdán – avattunk presbiterre.

Az ünnepi alkalom imaáhitattal kezdődött. Dr. Sallai Jakab és Papp Dezső lelkipásztor testvérek buzdítottak az 1Thessz 5:12-13 és az ApCsel 13:1-3 alapján, hogy imádkozzunk tiszteletteljes lelkületért, megbecsülve egymást, felismerve és elismerve az Úr szolgáját és szolgálatát.

Simon András az arad-belvárosi gyülekezet és az ágyai körzet ügykezelő lelkipásztora örömmel köszöntötte az összegyűlteket a körzet életének ez újabb, fontos mérföldkövéénél.

Igét hirdetett dr. Giorgiov Adrián a nagyvárad-belvárosi gyülekezet – Barna testvér anyagyülekezetének – lelkipásztora az ApCsel 16:9-11 alapján. „Mi szükséges a megfelelő segítségnyújtáshoz?” „Először Isten elhívása, az Úrtól kapott látás, összhang az ő akaratával és Tőle kijelölt munkaterület.”

Fodor Barnabás rövid önéletrajzában kihangsúlyozta Isten hívását a lelkipásztori szolgálatra. Testvérünk 1957-ben született és istenfélelemben nevelkedett. 17 évesen tért meg Istenhez, de 20 évesen újra reánehazedtek bűnei, amelynek „megbánhatatlan megtérés” lett a következménye. Feleségét, Anikót Nagyváradon ismerte meg. Házasságukat az Úr három leánygyermekkel és egy fiúval áldotta meg, akik mára már elhagyták a családi fészket, családot alapítva. Barna testvér az évek folyamán sokszor hallotta az Úr hívását

a lelkipásztori szolgálatra, ezért végezte el a teológiai képzést a budapesti baptista akadémián, keresve az Istentől rendelt szolgálati területet. Először vendégszolgálatokkal, majd az ágyai körzetben körzeti meghívásra válaszolva kezdte el pásztori szolgálatát.

Simon András testvér ismertette az avató bizottság tagjait: dr. Giorgiov Adrián, Papp Dezső, dr. Sallai Jakab és János Levente lelkipásztor testvérek néhány kérdést követően kézzel a kérték Isten áldását testvérünkre, családjára és a gyülekezetekre, ahol lelki munkát végzi majd.

Az istentisztelet Bálint Pál nyugdíjas lelkipásztor köszöntésével folytatódott a 2Sám 10:11-12 alapján. Ezt követően további köszöntések hangoztak el a körzet tagjai, testvérünk családja, a helyi református lelkész és barátok részéről. Imádkozzunk, hogy Isten áldja meg testvéreink szolgálatát a gyülekezetek és mások lelki üdvére, javára!

János Levente lp.

Bemerítés Bogdándon. Isten kegyelmének és jóságának voltunk a tanúi Bogdándon, ahol hosszú idő után gyarapodott a gyülekezet és az Isten országa egy megtérővel. Balogh Melinda megszívta Isten üdvösségre hívó szavát, és engedelmeskedett az Úrnak a bemerítés kérdésében is. Erre 2019. július 15-én került sor. Az alkalom különlegességéhez az is hozzájárult, hogy a bogdándi gyülekezet életében ez volt az első bemerítés, amit helyben

lehetett megtartani. Népes hallgatóság előtt Király Tibor testvér hirdette az Igét a Mk 16:15-16 alapján világossá téve az üdvösség útját és a bemerítés jelentőségét. A hadadnadasdi gyülekezet énekkara is szép szolgálatot végzett. Mindenért Istené legyen a dicsőség! **(Fazakas György lp.)**

Balogh Melinda bizonyágtétele Bogdándról

Minden ember vallja, hogy hisz Istenben, nekem is volt ilyen hitem, így éltem a mindennapi életemet. Istennek azonban nem tetszett az, ahogy én éltem, és rávilágított, hogy mennyi bűn van az életemben. Bár templomba jártam, konfirmáltam, kórustag voltam, mindez csak látszat volt. Tudtam a tízparancsolatot, de mindegyiket megszegtem. Tele volt az életem bűnnel, nem volt nyugtom, sem békeségem. Igehirdetéseket hallgattam, de nem volt szabadulás addig, amíg Isten meg nem értette velem, hogy erre egyetlen út van: a megtérés, aminek során be kell fogadjam az Úr Jézust, mint személyes Megváltómat. Sírva jöttem Jézus elé, elmondtam Neki minden bűnömet, és éreztem, hogy egyre könnyebb a szívem, és a bűn terhe lehullik rólam. Hittel fogadtam, hogy Isten megbocsátott nekem.

Isten azonban próbára tette a hitemet, hogy valóban kész vagyok Őt követni. Az Ige is mondja: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem” (Mt 16:24). Megértettem, hogy az Úr Jézust nem lehet félig követni. Vállaltam a próbákat, és az engedelmességet is a bemelegítés tekintetében. Igyekszem azóta az Urat hűségesen követni. Tapasztalom, hogy Isten nagyon megáldotta az életemet és a családomat is. Isten tanít türelmesnek lenni, ha kell hallgatni, szeretni és megelégedett életet élni. Minden nap szükségem van az Isten kegyelmére és vezetésére! Hálát adok Istennek, hogy eddig velem volt, nem bántam meg, hogy mellette döntöttem, és Pál apostollal mondom én is, hogy: „egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3:14)

Aranymenyegző Szalárdon

AKoncsárd családot abban a kegyelemben részesítette mennyei Atyánk, hogy szűk körben, mégis megelhetősen nagy létszámban ünnepelhettünk egy ritka évfordulót, ami úgy kezdődött, hogy egyszer 60 évvel ezelőtt – 1959 május 14-én – **MIERLUȚ SÁNDOR** és **CSÉKI ILONA** házasságra léptek Szalárdon. Vállalták az egyre szaporodó családdal örömeit és nehézségeit. 10 gyermeket neveltek vel a kommunizmus nehéz éveiben, aztán a gyerekekből 2, 3, 4 gyermekes szülők lettek. Most hála és köszönet van bennünk, mert sok jó példát vehettünk át tőlük, lelki és fizikai téren is. A családi összefogással

részt vett VERESS EFRAIM lelkipásztor és felesége, MÁRTI. A testvér ünnepélyes és szokatlan kérdésére – „Hiszik-e, hogy Isten alkotta a házasságukat?” – azt a határozott választ hallhattuk, hogy „Igen!”, „Meg vagyok győződve!” Mintha azt hallottuk volna: ha most kezdenénk, akkor is egymást választanánk. Édesapánk súlyos betegsége miatt kérdéses volt, hogy lesz-e 60 éves jubileum, de jobban lett és felpörögtek az események. 2019. május 19-én a két ünnepelttel, 10 gyermekkel, 5 mennyel, 3 vővel, 18 unokával, 3 unokavővel, összesen 41-en lettünk volna, de a távolság és egyéb gondok miatt végül kevesebben voltunk. Most nem volt teljes a létszám, de anyu elmondta, hogy még egy kívánsága van, hogy „a Bárány menyegzőjén mind ott legyünk”! (Koncsárd Evódia Eszter)

Felkészültebb szolgálattevők Erdélyben

2019. szeptember 28-án tartották a Baptista Teológiai Akadémia tanévnyitó és diplomaosztó ünnepségét Budapesten, a Nap-utcai imaházban. Az ünnepségen a BTA nagyváradi fakultatív konzultációs központjának teológia-mester szakán idén végzett hallgatók is megkaphatták új oklevelüket. (A képen balról jobbra: Fazakas György, Kovács Efraim, Kelemen S. Sándor, Tóth Róbert, Kelemen Szabolcs, Kiss Lehel, Simon András. Fekete Csaba szintén diplomázott, de ő nem tudott részt venni az alkalmon.)

Lelkipásztori hét a Hargita Táborban

2019 augusztus 26–30 között volt az idei lelkipásztorok hete a Hargita táborban. Közel 30 lelkipásztor vett részt családjakkal együtt. A hét témája „A lelkipásztor etalon”. Az etalon kifejezés hiteles mintapéldányt jelent. A lelkipásztor, a Krisztusban hívó ember Isten ígééhez kell igazítsa az életét, és egyre inkább Krisztusra hasonlítania. Számára a hiteles mintapéldány Jézus Krisztus és Isten Igéje kell legyen. Ezen a héten a lelkipásztori élet több területeit tanulmányoztuk és ezzel kapcsolatban hallhatunk értékes szolgálókat. A következő területeket tanulmányoztuk: egyéniségünk, kapcsolataink, ajándékaink, feladataink, erőforrásaink, munkatársaink, kihívásaink, jutalmunk.

Az egyéniségünk egyedi, nincs két egyforma ember, de egyre inkább a krisztusi egyéniségre kell törekedni és abban fejlődni. Isten Lelke által segít, formál, hogy egyre inkább Isten tetszése szerinti legyen az életünk. Mennyire engedünk teret Isten munkájának életünkben? A kapcsolatainkat sokszor az a veszély fenyegeti, hogy felszínessé válnak, amúgy rutinosan működnek. Isten Igéje arra tanít, hogy törekedjünk őszinte és mély kapcsolatokra, és azokban is a hiteles krisztuskövető életet megélni. A hívó embernek vannak ajándékai, amiket Istentől kap, mint a családunk, gyülekezetünk, és vannak Lelki ajándékaink, adottságaink, talentumaink, amelyekkel szolgálhatunk Isten dicsőségére és országa építésére.

A feladatainknál fontos, hogy milyen lelkülettel tesszük azt. Van lelki területe a szolgáltatnak, mint igehirdetés, lelkigondozás és fizikai, adminisztratív területei is. Hasznos, ha Isten népe meg tudja

osztani a munkát, szolgálatot és felelősségteljesen tudja végezni. A hívó ember erőforrása Isten kell legyen és az Ő hatalmas ereje, valamint a Lélek fegyverzetei, amelyek segítenek a szolgálatban, lelki harcban. Azoknak, akik Isten szolgálatában vannak szükségük van munkatársakra. Pál apostolnak több munkatársa is volt. Nagy ajándék a hűséges, őszinte, kitartó, elkötelezett munkatárs. Adjon az Úr egyre több ilyen munkatársat gyülekezeteinkben. Isten szolgájának és minden hívó embernek vannak kihívásai. Vannak olyan szolgálatok, feladatok, amelyek akadályokba ütköznek, és le kell győzni őket felülről való segítséggel. Isten hűséges szolgálóinak jutalmat is ígér a mennyországban.

Minden megújulás azzal a felismeréssel kezdődik, amikor látom azt, hogy miben kell változzam és megteszek mindent a változás érdekében. Segítsen Isten Lelke által, hogy életünk megújulhasson és egyre inkább változzon a Krisztus hasonlatosságára.

Minden megújulás azzal a felismeréssel kezdődik, amikor látom azt, hogy miben kell változzam és megteszek mindent a változás érdekében. Segítsen Isten Lelke által, hogy életünk megújulhasson és egyre inkább változzon a Krisztus hasonlatosságára!

A hét jó alkalom volt a közösségápolásra, lelki feltöltődésre, megújulásra. Minden nap reggel közösen imádkoztunk és utána egy előadást hallhatunk. Délután volt szabadidő sportolásra, beszélgetésekre. Esténként mindenki együtt volt és hallhatunk bizonyosságtételeket és értékes igei szolgálatokat a korábban említett témákban. A gyerekeknek és fiataloknak is volt külön alkalom minden délelőtt és a nőtestvéreknek is volt külön alkalmuk ahol együtt beszélgethettek és imádkozhattak.

Kelemen Szabolcs Dénes lp.

Megnyílt a ProDocens Media platform Bukarestben

2019. 2019. szeptember 24-én nyitották meg Bukarestben, a román parlament épületében a ProDocens Mediát. A „ProDocens” jelentése „a szóért/beszédért”, „a tanításáért/oktatásért”. A platform célja Isten Igéjének és a keresztyén tanításnak terjesztése a közösségi média által. A ProDocens Media nemcsak azt tűzte ki célul, amit az eddigi keresztyén televízió-csatornák, azaz, hogy csak keresztyén adásokat terjesszenek román nyelven külföldről. Ez az adás kizárólag Romániából lesz sugározva és az adások az interneten keresztül is elérhetők lesznek, hogy azokat bármikor újra meg lehessen nézni tetszés szerint (a YouTube-hoz hasonlóan). A platform a Romániai Baptista Unió székhelyén építette fel a stúdiót, melynek igazgatója Cătălin Vasile baptista testvér lett. Másikülönben az egész kezdeményezés Cătălin testvér részéről indult, aki rengeteget harcolt, míg az összes engedélyt megszerezte és a modern stúdiót megépítette.

Cătălin Vasile nagy dolgokat mozgat a háttérből anélkül, hogy a nagyvilágnak tudomása lenne róla. Megemlítendő, hogy amikor a norvég „gyermekvédelem” 2015-ben elvette Marius és Ruth Bodnariu öt gyermekét, akkor Vasile Cătălin állt úgy az országos, mint az európai tüntetések mögött, hogy ezáltal felhívják a világ figyelmét Norvégia túlkapásaira. Testvérünk kezdeményezésének és alapos háttérmunkájának eredményeként kapták vissza a szülők mind az öt gyermeküket 2016-ban. Cătălin testvér meg is hívta Marius Bodnariut a ProDocens Media megnyitó ünnepélyére, de mivel ő nem tudott eljönni, a testvére, Daniel Bodnariu köszöntötte a jelenlevőket. Arról is jó tudomást szerezünk, hogy 2017-ben a családért történő Referendum is Vasile Cătălin testvér ötlete révén kezdődött és annak teljes lebonyolítása elejétől végig az ő kezében volt. Testvérünk bizonyágtételében elhangzott, hogy az idő alatt sátáni alatomossággal támadták érte úgy az országból, mint külföldről.

A megnyitón sokan felszólaltak, akik között elsőként köszöntötték a jelenlevőket az evangéliumi keresztyén felekezetek képviselői, nevezetesen Viorel Iuga testvér, a Román Baptista Unió elnöke, Moise Ardelean testvér a Román Pünkösdi Szövetség elnöke, és Virgil Achihai testvér, a Romániai Testvérgyülekezetek Szövetségének elnöke. A népegyházak részéről is elhangzottak köszöntések: Vasile Bănescu román ortodox szónok, illetve Sorin-Horia Trifa bukaresti lutheránus lelkész tolmácsolásában.

Közös fotó Cătălin Vasile testvérral

Románia Parlamentjének imacsoportja részéről is sokan jelen voltak, főleg a Nemzeti Liberális Párt tagjai közül. Felszólalt Robert-Ionatan Sighiartău Beszterce megyei képviselő és a Nemzeti Liberális Párt főtthkára, Mircea Roșca Prahova megyei képviselő és a Nemzeti Liberális Párt korábbi alelnöke, Florica Chereches Bihar megyei képviselőasszony, és Dumitru Mihalescul Szucsáva megyei képviselő. A parlamenti imacsoport tagjai közül hiányoztak olyan keresztyén méltóságok, mint Titus Corlățean Brassó megyei képviselő (Szociáldemokrata Párt) és mások. Öröm és kiváltság volt tudomásul venni, hogy országunk parlamentjében rendszeresen vannak evangéliumi imacsoportok és bibliatanulmányozások, ahol különböző politikai pártok képviselői – szenátorok és képviselők egyaránt – együtt imádkoznak és közösen magasztalják az Úr Jézus Krisztusnak Atyját (még ha a politika területén megkülönböznék is). Külön megemlítendő még Loe Van Doesburg európai parlamenti képviselő felszólalása, aki Brüsszelben az Európai Keresztyén Politikai Mozgalom (EKPM) pártjának az Európai Ügyekért felelős igazgatója. Tudtunk szerint az EKPM az egyetlen olyan párt az Európai Unióban, amely kimondottan keresztyén profillal rendelkezik.

Az említetteken kívül még sokan mások felszólaltak és még többen jelen voltak. Szövetségünket Pardi Félix elnök testvér és alulírott képviselte. Felemelő érzés volt befejezésül abban a Parlamentben imádkozni a Mia-tyánkot, amit ama hírhedt diktátor épített az ateista kommunizmus fellegváraként. Az Úr áldja meg az egész országot, de különösképpen a ProDocens Media minden munkáját, hogy szolgálja Isten országának terjesztését minden időben. És utoljára, de nem utolsó sorban, adja az Úr, hogy az evangéliumi adások között legyen magyar nyelvű közvetítés is!

Borzási Pál főtthkár

*„AKI AZT HISZI, HOGY ÁLL,
VIGYÁZZON, HOGY EL NE ESSÉK!”
(1KOR 10:12)*

A világháló kezd megtelni a keresztyénség élvonalában mozgó, tevékenykedő személyiségek eseteivel, akik feladják hitüket, szolgálatukat, vagy legvégső esetben életüket is. Olyan emberek, akik meghatározták, befolyásolták és alakították a jelen keresztyénség szemléletét, különösképpen a fiatalok között. Gondolhatunk itt akár Joshua Harrisre, aki megannyi fiatal gondolkodását változtatta meg a párkapcsolatokról, vagy Marty Sampsonra, aki nemrégiben megkérdőjelezte azt a hitet, amelyet énekszövegeiben vallott meg fiatalok (és nemcsak) ezreivel együtt. A sort lehetne még folytatni, de egy biztos: az ilyen és hasonló esetektől hangos az elektronikus sajtó, ezekről beszélnek keresztyének és nemhívők. S ilyenkor joggal tevődnek fel bennük az aggasztó kérdések. Mi az oka ezeknek a hitehagyásoknak? Hova halad a keresztyénségünk? Ha lelki vezetőink elesnek, mi lesz velünk? Mivel ezek olyan aktuális kérdések, amelyekről beszélnünk kell, megkértünk két olyan személyt, akik az élvonalban harcolják a hit nemes harcát, hogy írják le gondolataikat ezekkel a történetekkel kapcsolatban. Dohi Zoltán és Borzási Pál testvérek írásait szeretnénk veletek megosztani rendhagyó módon: írott és digitális formában. Következzen most Dohi Zoltán írása, míg a másik cikket az EMaBISz weboldalán (emabisz.ro) közöljük.

Zsemlye Alfréd

Nagyjából egy éve részesültem abban a kegyelemben, ami ítélet is volt egyszerre, hogy nemcsak kívülállóként, hanem a saját bőrömon is megtapasztaltam a depressziót. Egy olyan mély, érzelmi hullámvölgyet, amikor

minden cselekedet, minden kapcsolat a nehezemre esett, hónapokig alig tudtam ellátni a hétköznapi feladataimat, és a halál gondolata a legkecsegtetőbb kilátás volt a kilátástalanságomban. Eleinte kapálóztam, fuldokoltam, másokat okoltam és reméltem, hogy egyszer csak arra ébredek, hogy vége, de ez a nap nem akart eljönni. Aztán kezdtem gyakorolni azt, amire a Lélek tanított: „mindenért hálát adjatok” (1Thessz 5:18b). Minden reggel megköszöntem, hogy élek és hogy lehangolt vagyok, hogy Isten ebből is valami jót fog kihozni, és megköszöntem minden apró tennivalót, amit valahogy el tudtam végezni. Frigyes bátyám prédikációja csengett a fülemben: „a hálás szív nem depresszív”. Egy idő után már nem a mihamarabbi gyógyulásom érdekelt, hanem az, hogy megtegyem ami helyes és kívánatos az Úr szemében, amiben Ő gyönyörködik, akár megváltozik a helyzetem, akár nem. Ez így ment néhány hónapig. Ezalatt sokkal szorosabb lett Istennel a kapcsolat, mélyebben megértettem, hogy mit jelent az, hogy „nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 15:5). Amit egészségesen összetöretés, hála nélkül tettem, az az Ő szemében mind semmi volt. Közben jobban megértettem és hatékonyabban szolgáltam azokat, akik hasonló mélységeket éltek át. Ugyanakkor az Úrhoz való közeledésem a szívem még több salakját hozta felszínre, köztük sok rejtett félelmet, büszkeséget, hitetlenséget.

Hogy miként gyógyultam meg, azt nem tudom, de egyszer csak eltűnt a nyomás, és elkezdtem ismét örülni az életnek, ráadásul ott volt a szabadulás öröme is, ami kárpótolta a nehéz időszakot. Tudom, hogy sokan küzdenek hasonlókkal és sejtem, hogy még többen fognak, de egy biztos, ha változnak is az idők és soha nem látott erősségű viharok jönnek, a Szabadító ugyanaz marad!

Teológiai hallgatóként megdöbbenett az egyik vendégtanárnok állítása, aki egy több ezer tagú amerikai gyülekezetnek volt a pásztora. Szerinte a gyülekezetüknek a fele Prozac-on (antidepresszáns) élt. Feltevődött bennem, hogy miféle keresztyének azok, akik nem tudnak őszintén örülni, sőt depressziósak, miközben nekünk nemcsak hogy meg van parancsolva, hogy örüljünk, hanem minden okunk is meg van rá. Bevallom, hogy elég nagyképpen, érzéketlenül és felszínesen reagáltam a helyzetre. Nyoma sem volt bennem az együttérzésnek, megértésnek, szánalomnak. Ha csak névleges keresztyének és csak papíron hittársaink, akkor is részvét illeti meg őket, hiszen nyomorognak, szenvednek. De bezzeg nálunk sokkal jobb a helyzet! Sajnos azóta azt látom, hogy egyre apad az a lelki gazdagság, amiért sokan a nyugatiak közül szerettek ide járni és miközben gazdagodunk a világ mértéke szerint, a lelkiünk egyre üresedik. Közösségeinkben is megsaporodtak a látványos bűnök, a széteső családok, a szolgálatot feladó lelki vezetők, illetve

a szeretet meghidegülése és a hitehagyás különböző formái is megjelentek.

Minden vallásos törekvésünk, erőlködésünk hasztalan, illetve még távolabb sodor minket Urunktól, ha nem az **Ő lelkiülete** szerint, alázattal, engedelmességgel zajlik. A Szentlélek Isten nem társul a helytelen indítékainkhoz. Vagy Lélek nélkül, vagy más, idegen lélekkel, idegen tűzzel kényszerülünk „szolgálni”, ha nem akarjuk feladni a helytelen, hiú, becsvágyó, vagy versengő magatartásunkat. Világszinten vezetési krízis van, és ez az egyházakra is egyre jellemzőbb. Gyakran elfeledkezünk arról, hogy a vezetők is **emberek**, még ha több lelki ajándékot, vagy nagyobb kegyelmet is kaptak. Van, hogy ők is elfeledkeznek erről, de Isten gondoskodik róla, hogy eszükbe juttassa. Nem csodálókra van szükségük, hanem harcostársakra, őszinte barátokra és imatámogatókra. Sajnos erre kevesen ajánlkoznak, pedig ugyanazzal a jutalommal jár (Mt 10:41).

A vezetőink is törekény, sérülékeny emberek, akik régi természetük szerint hajlamosak minden rosszra, és gyakran pont azért választja ki őket Isten, hogy a gyengeségeik által dicsőüljön meg az Ő neve. Sem a szánsalom, sem az irigység nem helyes hozzáállás. Isten imádata és a vele való együtt munkálkodás méltó csak az Ő nevéhez. Nem támadni vagy védeni kell őket, hanem életünkkel motiválni, imáinkkal támogatni, velük és értük harcolni a sötétség ellen.

Csak akkor tudunk igazán vágyani arra, hogy Krisztushoz hasonlóak, szelídek és alázatosak legyünk, ha **megutáltuk** ezt a kevély világot, aminek a büszkesége mindent megfertőzött, mindent átítatott, még a legszebb, legszentebb dolgokat is. Sajnos a szívünk olyan csalárd, hogy szívesebben igazítjuk krisztusképünket a világhoz, minthogy meggyűlöljük önmagunkat és Krisztusra vágyjunk hasonlítani.

Akik mások megmentésén fáradoznak, gyakran **elfelejtik**, hogy nekik is folyamatosan szükségük van Megváltóra, Szabadítóra. A magány hatalmas méreteket ölt, mikor bűneink, büszkeségünk és rab életünk **elszigetel**

egymástól: a bajban és a terhek hordozásában is egyedül maradunk. A **megfelelési kényszer** megöli a lelket, amikor embereket igyekszünk szeretni, s közben elfelejtjük, hogy előbb és mindenek felett Istent kell szeressük és meg is van írva, hogy annak miként kell kinéznie. Lassan meghidegül a szeretet és megkeményedünk Isten és embertársaink iránt és gyakran még magunkat sem tudjuk szeretni.

A helyes **önvizsgálat** az, amikor a Lélek az Ige által szembesít önmagunkkal, bűneinkkel, bálványainkkal és az istenfélelem megalázkodásra, megtérésre készítet, ma is nagyon fontos, de gyakran elhanyagolt, elnagyolt része a keresztyén lelki életnek. Pedig mekkora szükség van rá! Talán nagyobb, mint valaha!

Harminc éve nyugati szelek fújnak mifelénk is. A meteorológiában a megfigyelésből ki lehet következtetni a rövid távú jövőt. Ezek az előrejelzések nem mindig pontosak, de ha vihart jeleznek, nem bölcs dolog teljesen figyelmen kívül hagyni azokat. Vagy el kell rejtőzni, vagy erős hittel imádkozni, de ha az ég ábrázatát meg tudjuk ítélni, és az idők jeleit nem, akkor mi is képmutatók vagyunk Krisztus Urunk szerint. (Mt 16:3). Ha az Úr nem tesz valami **csodát**, a nyugaton látható hitehagyás és lelki zűrzavar nálunk is csak erősödni fog. Amit nálunk pár évtized alatt dolgoztak ki, az nálunk néhány év alatt meghonosodhat. Ami ott évek folyamata, az itt hetek vagy hónapok dolga. Abban a kegyelemben részesülünk, hogy láthatjuk a közelgő veszélyt. Sajnos túl régóta látjuk és nem teszünk szinte semmit, vagy ha igen, nem elegendő.

Énóknak, Nóénak sem volt egyszerű, azok sem lehettek könnyű idők, de Istennek ilyen körülmények között is voltak emberei. Az Istennel járnai, istenfélelemben élni ma sem könnyű, de **lehetséges annak, aki hisz**, mivel Isten Lelke lehetővé teszi. Minél nagyobb a sötétség, annál jobban fénylik a világosság, és minél közelebb kerülünk a Világ Világosságához, annál jobban megvilágít bennünket is. Sokan beszélnek ébredésről, de az ébredés szellemiségét, vagyis az **istenfélő** életet, ami folyamatos megújulásra indít, nem nagyon akarják. Pedig az ébredések látványos része a belső kamrák történéseinek a gyümölcse.

A helyzet komolyságához képest kevés az **imádkozó** ember, „elfogyott a kegyes”, az őszinte imaharcos, és akik vannak, azoknak a jó része az utolsó éveit éli. Ha elmennek, lesz-e utánpótlás? Lesz-e, aki a törésre álljon? Van-e együttérzés, hit, bátorság ebben a nemzedékben, vagy mi vagyunk azok, akik azt mondják, hogy „nem megyünk”, mikor Istenünk biztat, hogy „Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek!” (Jer 6:16)

■ † **Boros Zsigmond** 1932. szeptember 15-én született Magyarkecelen, öt testvére közül ő volt a második. Fiatalon megtért, és 1950-ben aláírta Krasznán Kulcsár István lelkipásztor által. 1960-ban feleségül vette Veress Piroskát, akivel 48 évet éltek boldog

házasságban. Mivel Isten nem adott nekik gyermeket, 1971-ben örökbe fogadták az akkor 3 és fél éves Dánielt, akit nagy szeretettel és türelemmel neveltek. Testvéreink 1980-ban Zilahra, 2001-ben pedig Szilágynagyfaluba költöztek. Testvérünk szíve fiatal korától égett az Úrért. Szolgált mindazzal, amivel Isten és a testvérek megbízták, imaóra-vezetéssel, bizonyágtevással. Mint szabó sok emberrel találkozott, akiknek bizonyágot tett Isten szeretetéről. Nem nézett tévét, de rendszeresen hallgatta a Magyar Evangéliumi Rádiót, levelezett a szerkesztőséggel, és néha felolvasták testvérünk bizonyágtételét. Betegségét türelemmel viselte, és várta a hívó szót. A gyászistentiszteleten igei üzenettel szolgált Székely Béla Dániel a Lk 2:25–31 igék alapján, Hari Barna emlékezett nagybátyja hitére, és Nagy István szolgált a Préd 7:1–3 igék alapján.

■ † **id. Tótfő Zsigmond**, községünk legidősebb férfinak volt, és 97 földi esztendő-t kapott az Istentől. 1922. február 22-én született Szilágynagyfaluban, református nagycsaládban. A második világháborúban honvédként szolgált a magyar hadseregben. 1945-ben orosz hadifogságba került. Három és fél éves kényszermunka után, 1948-ban érkezett haza a fogságból, engedett az Úr hívásának, megtért, és 1951. szeptember 10-én Nagyfaluban aláírta Bokor Barnabás lelkipásztor által. 1952. június 2-án házasságot kötött Deák Bertával, akivel 67 évet éltek példás szeretetben. Házasságukat Isten négy gyermekkel áldotta meg: Zsigmond, István, Judit és László, akik közül ketten már az Úrhoz költöztek. Judit 5 évesen, István 44 éves korában hagyta itt szeretteit. Testvérünk becsületes munkával tartotta el családját, de örömmel segédkezett imaházak építésénél is, mint szakember. A helyi gyülekezetben is vállalt szolgálatokat: az énekkarban, imaórai buzdításokat végzett, és feleségével együtt szívügyének tekintette a betegek látogatását, valamint jókedvűen adakozott a misszióra és imaházak építésére. Szeptember 22-én, vasárnap még részt vett a gyülekezeti alkalmon, csak távozáskor jelezte, hogy legyengült, és segítségre van szüksége. Csütörtök reggelre ágyba került, és 30-án, délután, békésen az Úrhoz költözött. A gyászistentiszteleten igével szolgált Nagy István a Zsolt 90:1–2,12 alapján, Szekrényes Pál személyes kötődéseiből osztott meg, valamint a sírnál Boros Gyula a Jn 14:27 alapján hirdette az

evangéliumot. Mindkét testvérünk temetésén szolgált a helyi gyülekezet ének- és zenekara. Emlékük áldott! (Nagy István lp.)

■ 2019. szeptember 23-án költözött haza Megváltójához † **Kiss Rozália** testvérnőnk, 87 esztendő korában Újösben. A gyászistentiszteletre szeptember 25-én került sor ugyanitt, ahol Isten Igéjét román nyelven Nicu Manzat a beszercei román baptista gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora hirdette a Fil 3:20–21 alapján, magyarul a helyi lelkipásztor, Kelemen S. Sándor szolgált a Jn 14:1–2 szerint. A temető-kertben román nyelven ugyancsak a fenti lelkipásztorok mondtak vigasztaló szavakat a Zsid 9:27, illetve a Zsolt 73:28 alapján. Testvérnőnk negyvennégy évig volt özvegy. Alázatos egyszerű hívő asszony volt. A cegőtelki fűvőse-nekar is szolgált. Az Úr töltsé ki az űrt a hozzátartozók szívében, amit elköltözött testvérnőnk hagyott hátra! (Kelemen S. Sándor lp.)

■ Isten tökéletes akaratában megnyugodva, mégis szomorú szívvel búcsúztunk Kémeren † **Bereczki Gyöngyi** (született Debrenti Gyöngyi) testvérnőtől, akihez 54 évesen, augusztus 25-e délutánján érkezett Teremtőjétől a hazahívó szó. Testvérnőnk hűséggel szolgált az Úrnak azzal az ajándékkal, amit az Úrtól kapott. Szolgálatkészsége a gyülekezetben példaértékű marad. Az Úr 3 fiúgyermekkel és 1 unokával áldotta meg. Hirtelen fel-törő súlyos betegségét megadással, türelmesen, Isten kegyelmében bízva hordozta. A temetésen, augusztus 27-én, a kápolnánál Igét hirdetett Király Tibor testvér. Az 1 Thessz 4:13 alapján testvérünk vigasztaló üzenetet közvetített arról a Megváltóról, aki be tudja kötni és meg tudja vigasztalni a megtört, gyászoló szíveket. Elköltözött testvérnőnk emlékét szívünkben őrizve kérjük az Urat, hogy továbbra is vigasztalja a gyászoló családot! (Pardi Félix lp.)

■ Fájó Rozália búcsúztunk szeptember 16-án, Kémeren, † **Dobozi Berta** (született János Berta) testvérnőnkől, aki miután megismerte Megváltóját, megtérve, alázattal és hűséggel szolgált az Urat. Családját imakarjain hordozta és minden alkalmat megragadott arra,

hogy szeretetét kinyilvánítsa feléjük. Az Úr megáldotta 5 gyermekkel, 15 unokával és 10 dédunokával. Rövid betegség után az Úr 78 évesen hazahívta. A temetésen, a község kápolnájánál Király Tibor testvér szolgált a Lk 2:29–31 alapján, hangsúlyozva a félelem nélküli eltávozás fontosságát, majd János Csaba lp. testvér a Zsolt 103:13–14-ből szólva, az Atya könyörületességéről hirdette Isten Igéjét. A sírkertben Pardi Félix lp. szolgált a Róm 2:6–7 alapján, rámutatva

a hívó ember keresésére. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek. **(Pardi Félix lp.)**

■ † **Kenderesi Irénke** testvérnőt, az arad-belvárosi baptista gyülekezet tagját 90 évesen, 2019. szeptember 25-én kísértük utolsó földi útjára. Testvérnőnk az utóbbi években unokája gondozta nagy szeretettel. Valahányszor csak meglátogattuk, a hála és a megelégedettség jellemezte. Amikor megkérdeztük, vágyik-e a mennyei honba, a válasza ez volt: „Vágyok az Úr Jézushoz menni!” Erre a szilárd meggyőződésére emlékezve hangzott az ige a Jel 2:10-11 szerint: „légy hű mindhalálig és neked adom az életnek koronáját”. A temetőkertben az élő reménységről az 1Thessz 4:13-18 alapján hangzott a bátorítás Simon András lelkipásztor részéről. Az énekkar hitvalló énekei megerősítették a hallgatókban, hogy érdemes Istenben bízva élni, mert akkor lesz találkozásunk előrement szereteteinkkel és drága Megváltónkkal. Kívánjuk Istenünk vigasztalását a gyászoló család részére és azt, hogy kövessék testvérnőnk hitét. **(Simon András lp.)**

■ † **Szűcs Erzsébet** testvérnőt, az arad-belvárosi baptista gyülekezet tagját életének 87. évében 2019. szeptember 25.-én hazaszólította Teremtője. Testvérnőnk a Temes megyei Ferendián született, illetve itt tért meg és méretkezett be. 1952-ben házasságot kötött Szűcs Andrással és Gertyenesre költöztek. A házaspárt Isten 37 év boldog házassággal, négy gyermekkel – akik közül hárman élnek meg a felnőttkort – illetve 7 unokával és 10 dédunokával áldotta meg Isten. 1989-ben testvérnőnk férjével együtt Aradra költözött, és bekapcsolódott a belvárosi baptista gyülekezet szolgálatába, majd a következő évben özvegyen marad. A nehézségek között Isten tovább erősítette hitét. Élete utolsó másfél évében fellépett a folyamatos fizikai leépülés, de a lelki életének horgonya továbbra is Megváltója maradt. A virrasztón Simon András és Mladim Onisim lelkipásztorok, a temetési istentiszteleten pedig Szűcs Sándor lelkipásztor és Szűcs Dávid teológus – testvérnőnk unokája – szolgált, valamint a gyülekezet énekkara. (Unokája, **Szűcs Frigyes**)

■ †2019. szeptember 15-én kísértük utolsó útjára Szerben Mihály Jolán testvérnőt, akinek 82 évet ajándékozott a Teremtő ezen a földön. Az időskor és a betegség terheit türelmesen hordozta. A gyászistentiszteleten Fekete Csaba ippil lelkipásztor a Jn 11:1-27 igeszakasz alapján hirdette a vigasztalás üzenetét, Fazakas György lp. pedig a 2Kor 4:15-16-ot olvasva szólott a feltámadás és az örök élet valóságáról. A vigasztalás és a reménység üzenetét közvetítette a gyászolóknak a hadadnádasi gyülekezet énekkara és zenekara is. **(Fazakas György lp.)**

A BIBLIA FÉNYÉBEN (27.)

Halálbüntetés

Gyilkosság vagy terrortámadás esetén sokan érzik úgy, hogy a halálbüntetés arányos szankció lenne. Mások viszont úgy vélik, hogy ez szembe megy a Biblia tanításával, mert elvenni az életet bűn, akárkiről legyen is szó. Arról azonban megfelelkeznek, hogy a Biblia megkülönbözteti a személyes etika/törvénykezés szintjét az állami törvénykezés szintjétől. Ezt már az Ószövetségben is láthatjuk: a Tízparancsolt tiltja az emberölést, de máskor (paráznaság, gyilkosság, boszorkányság esetén) egyértelműen halálbüntetést parancsol.

Az 1Móz 9:6 szerint Isten számonkéri a kiontott vért: „Aki ember-vért ont, annak vére ember által ontassék ki”. A gyilkost nem közvetlenül Isten sújtja halálra, hanem az emberi igazságszolgáltatás. A közhatalomnak meg kell torolnia a személyi és közösségi jogok megsértését, a bűntényhez mért arányos büntetéssel, megvédve a közrendet és a személyek biztonságát. Az emberölés pedig bizonyos értelemben Isten elleni támadás, „mert az ember Isten képére alkotott”.

A büntetésnek arányosnak kell lennie a bűncselekménnyel. Az emberi kormányzat hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy (a) mely bűncselekmények érdemelnék büntetést, (b) az egyes bűncselekmények milyen büntetést érdemelnék, és (c) hogy ki vétkes az adott bűncselekmény elkövetésében. Isten az emberi kormányzatot arra is felhatalmazta ezzel, hogy adott esetben halálbüntetést hajtson végre (lásd még 4Móz 35:16-34; 1Pt 2:13-14). A Róm 13:1-7-ben a kard nemcsak kormányzati hatalom, az autoritás szimbóluma, hanem az az eszköz, amivel büntetnek (ApCsel 12:2; 16:27; Zsid 11:37; Jel 13:1).

A Róm 12:19 nem azt mondja, hogy „Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem bocsássatok meg...”, hanem „Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.” Az isteni harag kivitelezője a civil kormányzat, amely Isten szolgája (Róm 13:14). Az igazságszolgáltatás a hívőknek is érdeke kell, hogy legyen. A hívő ember (1) személyes jóindulatot tanúsíthat a bűnös iránt és imádkozhat üdvösségéért, és (2) vágyhat/törekedhet a polgári kormányzat, törvényszék által szolgáltatott igazságszolgáltatásra (Jel 6:9-10). E kettő nem mond ellent egymásnak. Az ellenérvek (2Móz 20:13. Mt 5:38-39. 22:39. 26:52. Jn 8:2-11), ezt az igazságot nem hatálytalanítják. Persze, Istennek szabadsága van megkegyelmezni bárkinek, mivel Ő Isten! Ami minket illet, nem az „egész életet átfogó etikát” kell támogatnunk, hanem a „teljes bibliai etikát”, akár a halálbüntetésről, akár abortuszról, eutanáziáról, vagy háborúról legyen szó. **(Dr. Borzási István)**

A szilágysági missziókerület III. kórustalálkozója

Idén Szilágyperecsenben gyülekeztek a kerület kórusai. „Szeptember végén”, 28-án találkoztunk, de itt most nem a versre kell gondolni, hanem sok-sok dallamra, szebbnél szebb szövegekre és sok énekesre – s ezek mind Istent dicsőítették. A jól szervezett program, az időhatárok betartása, a vendégfogadás zökkenőmentes bonyolítása alapos munkát feltételezett. Ezúton is köszönjük!

Az énekkarok tagjai reggel érkeztek a szilágyperecseni imaházba, 10 órakor már mindenki elfoglalta helyét és a köszöntés után felcsendült a közös ének, amely akár a nap mottójaként is szolgálhatott volna: „Zengjen örömmel énekünk!” (HH 769) Igen, azért voltunk ott, hogy énekeljünk, hogy örömmel tegyük ezt, és hogy zengjen a terem, a környék, a szívünk!

Pontosan megszerkesztett program szerint váltották egymást a következő mozzanatok: közös énekek, összevont énekkari számok, köszöntések, egyéni énekkari szolgálatok, hirdetések.

A *Hit hangjai* repertoárja valamennyiünk számára ismert, a közös énekekre nem kellett tehát külön készülni. De ahhoz, hogy az összevont énekkari számokat el tudjuk énekelni, szükség volt egy előre megszerkesztett, lekottázott, nyomtatható formában is elérhető éneklístára. A lista 12 énekből állt, ezeket valamennyi énekkar otthon gyakorolta egyénileg, hogy amikor majd felcsendül 350 ember ajkáról az ének, az élvezhető, pontos legyen, kellemes a fülnek és alkalmas Urunk dicsőítésére. Gyönyörű volt hallani a nagy kórust, amint az éppen sorra kerülő karmesterre és egymásra figyelve mindenki szájából felcsendült az ének!

Összesen nyolc énekkar vett részt a találkozón: Kémerről 40, Krasznáról 65, Nagybányáról 35, Szilágybagosról 20, Szilágyballáról 40, Nagyfaluból 50, Szilágyperecsenből 55, Szilágysámsonból 40 énekkari

tag. Ez nem fedi le az egész missziókerületet: voltak énekkarok, akik nem tudtak résztvenni.

A délelőtti alkalom 10-től 13 óráig tartott, ez tartalmazott a fent említetteken kívül egy előadást a hódolat-tisztelet-dicsőítés témakörében dr. Borzási Pál szilágyperecseni lelkipásztor, a Szövetség főtitkára részéről. Délben a kétórás ebédszünet a karmesterek részére rövidebb volt, mert ők ekkor egy rövid tanácskozást is tartottak. Majd 15 órakor már ismét együtt énekeltek, hogy „mennyben hangzik a dicsének” (HH 531). Igaz, most az ének még Perecsenben hangzott, de várjuk ennek beteljesülését, ami a helyszínt illeti! A délutáni program keretén belül ugyanúgy együtt és külön-külön énekelünk, imádkozunk, igei üzeneteket hallgattunk meg. A programot János Csaba nagybányai lelkipásztor, missziókerületi elnök moderálta.

Szép mozzanata volt a napnak, amikor a zeneügyi bizottság részéről Király György testvér kihívta előbb azokat, akik zenei tanulmányokat folytattak és sikeresen be is fejezték, majd azokat, akik most járnak zenei képzésre, végül azok is felálltak mind, akik zenetanítást, hangszeres szolgálatot végeznek helyi gyülekezetükben. Kiváltság, hogy sokan vannak, hála értük!

Középkorú résztvevőként öröm volt látni, hogy minden énekkarban, sőt a karvezetők között is szép számmal vannak fiatalok. Kegyelem az, hogy ragaszkodnak az Úrhoz, ott vannak az istentiszteleti alkalmakon, s ráadásul bekapcsolódnak az effajta, négyyszólamú éneklésbe. Imánk, hogy tartsa meg őket Urunk, áldja meg őket, hadd legyenek a jövő gyülekezeteinek alapos, beszámítható tagjai.

Csak ismételni tudom: jó volt, megérte dolgozni, elmenni, köszönet mindenkinek a szervezésért!

Bogya Emese, Nagybánya

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felkészítő szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605